

قا م است از وفا بر معنی کفایت از باب ضرب در نسخه
صحیح کار اللهم لفظ رب است چنانچه در شایلی ترند است و باللائق
بفت بر این سخن از باب فتح حرار کبر مهم جمع مره و در نسخه صحیح حرارت است
یعنی در نسخه برادر مصنف ابن ابی شیبیه در دست از حفضه
رضی الله عنها خواندن رسول خدا از خواب این دعا را که با خدا ایامگاه
دارم از عذاب خود روزی که زنده کنی بنده را خود را بعد از مرگ این دعا
بجای نسخ بر خدا و دست مکان هرگز از قولی که در این نسخه در دست
داود و در دست از حفضه رضی الله عنها در دست تریزدی مردی است از
برادر خواندن رسول خدا یعنی دعا را سه بار مصنف بر او نه لازم بود که
داود و در دست تریزدی با برتر از در مصنف نیز فرمود می فرمود تا دانسته
میشد که زیاده لفظ نیک در هر جنس این هر سه سخن است یا سَمَكَ
رَبِّیْ فَاعْفُرْ ذَنْبِیْ بِاسْمِكَ وَصَنَعْتُ جَنَّتِیْ فَاغْفِرْ لِي
اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ آمُوْتُ وَاسْتَحْيَيْتَنِي فَاعْفُرْ لِي
مست امام احمد در دست از این عمر رضی الله عنه خواندن بخود این دعا
نزد استراحت با سَمَكَ را ای با سَمَكَ صنعت جنتی با ربه فاعفُرْ لِي
و در مصنف ابن ابی شیبیه مردی است نیز از این عمر رضی الله عنه قولا اللهم
یعنی در صحیح بخاری در سنن ابوداود و ترمذی در سنن ابی حنیفه در دست از حفضه و در
صحیح مسلم از برادر رضی الله عنه که رسول خدا از خواب این دعا می خواند
می آید از خواب می کشد و بعد از آن می گوید می گویم و می نرسم لفظ اسم را بدست
در قلم گفته قولا با سَمَكَ موت دل است برین که اسم عن دست ای است
در نسخه

تَمَسَّ وَجْهِي وَ قَبَّلَ بِأَمِّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّیْ
تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّیْ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّیْ
وَ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّیْ وَ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّیْ
وَ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّیْ وَ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّیْ
و در بعضی نسخ آمده و کذا الله أكبر و داود است یعنی صحیح
بخاری و مسلم و سنن ابوداود و ترمذی و در صحیح ابن حبان مردی است از
عالمی که در راه دیده خواندن رسول خدا از خواب این تسبیح در آن سجده یا
سه و سه بار و تسبیح را سه و چهار بار مصنف رحمه الله در شرح مصباح گفته
که کثیر در بعضی روایات صحیح مقدم است بر تسبیح ها نظیر این تسبیح مقدم
نسخه از خواب است یعنی لیکن این بعضی روایات را که صحیح بان مقدم
معارض نیست باین حدیث که در جمیع کتب موزاها روی است پس بهتر
است که گاهی تسبیح مقدم آورده شود نزد خواب و گاهی تسبیح با عمل برتر
شود اما بعد از نماز پس تسبیح مقدم است لا غیر با تسبیح در دست با تسبیح
جَزَاءً وَ يَجْمَعُ كَفَيْتَهُ ثُمَّ يَمْسُكُ بِهَا بِعِقْلٍ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ
قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْقَلْبِ قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْقَلْبِ قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْقَلْبِ قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْقَلْبِ
بِهَمَا مَا اَلْتَطَاعُ مِنْ جَسَدِهِ وَ يَبْدَأُ بِمَا تَعَالَى وَ اَمْسِكُ وَ
جِهَهُ وَ مَا اَقْبَلَ مِنْ جَسَدِهِ لِعِفْلٍ ذَلِكَ تَلْكَ مَرَاتٍ
نفت در و میدان از باب تسبیح و در سنن ابن ابی شیبیه گفته
از نفس است که تسبیح در میدان است با خبر از آن است این از باب تسبیح
در شرح مصباح مصنف است التفت اللطيف و نفع و میدان است
در آن از باب است این خبر راوی باشد و دعوت گفته است هذا النفث يكون